

Alfától
az
Omegáig

2021. december

III. évad 1. szám



- Interjú
- Hitélet
- Lévy Kortárművek
- Irodalom és művészet

Tartalom

Lévay Kortárs Versek és Szösszenetek

Irodalmi rovat: Regényrészletek és ajánlások

**Interjúorozata a 2021-es diákigazgató-választási
kampány jelöltjeivel**

**Hitélet: „Jézus csapatában játszani a legnagyobb
királyság.”**

Lévay Kortárs Versek és Szösszenetek

Tóth Lőrinc Ágoston

NÉGY FAL KÖZÖTT

Tesi órán minden él,
a magyar ember jót zenél.
Indul a had, a terpeszzár,
ha már újra teljes zár
van az országban,
mozogjunk hát tornában!
Egy karnyújtás, egy felülés,
télen sok a meghülés.
Nekem nem nagy móka az,
hogyan látom, mindjárt meghal az.
Meghal az, ki meghalaz,
hazudik, vagy épp falaz?
Rímet ont a szép patak,
vonul a sok pitypalatty.
Igen, ez egy szép madár,
látom, éppen kart darál.
Bár nincsen foga, egész jól megy,
a kertünkben fa, hol meggy
terem. Hogy hol megy?
Az nem kérdés, az egyszeregy,
a megtérés
is a versnek része,
Észtországban ki vesz észre?
Ki látja, hogy minden ész
csak osztja azt a sok-sok ész?
Szerintem ez rém eset,
csak hogy mondjak rémeset.
Vagy tán inkább rimeset,
hogyan legyen végre rím eset?
Lettországban nem lett semmi,
nem lehet ez ellen mit tenni!
Itt egy ország: Bulgária,
hol üvölt, zeng a sok ária,
nem kell ehhez patária,
és járványt hozó malária!
Vörös követ nem látok,

hihetetlen ez az átok!
Csak szétnézek a bányatavon.
Mennyivel jobb téli havon
csúszkálni, mint egy gyerek!
Ettől az élet teljes és kerek.
Még egy néhány gondolat,
míg megnyújtom a vállamat:
a magyar zászló három színben
pompázik a magyar szívből,
körülöttünk félszeg román,
kik a dobogó alsó fokán
szotyit esznek a fővárosi téren,
a borsodinak ez csak makuka, kérem!
Itt a vége, most már zárunk,
leszakadt az ajtózáruk.
Szomjas vagyok, igyunk hát
mert nagyon görnyedt már a hát.
Csak azért kell víz a végén,
hogyan ne álljunk a holtak élén.
Vizes palack csillapít
szomjamat, míg Csilla pít
formál. Íme, pi, légy
három egész tizenégy!
Aztán jön az irodalom.
A költészet egy birodalom,
hol a kard és pajzsok helyett
rímek, sorok, tollhegyek
védik a nagy királyt,
ki népének bátran kiált:
Halljátok-e, emberek,
miként gyártunk verseket?
Véget ért a móka mára
költészetem nagy kárára.
De nyugalom, az Élet kerek.
Írok én még szép verseket.

Hazadi Bence:

Ellenségeim

Ellenségem az idő,
Hisz eltávolít tőled.
Ellenségem a bizonytalanság,
Hisz nem enged közel hozzád.
Ellenségem vagy te is,
Mert elmenekülsz tőlem.
Ellenségem a távolság,
Mert elhidegít tőled.
Ellenségem a távolság is,
Hisz elrabolt tőlem.
De legnagyobb ellenségem
Az emberség és én magam.
A saját félelmem,
A saját haragom,
A saját hibáim
És a saját kitalált ellenségeim...

Domány Lili: A táncparketten

A táncparkett egy olyan terület, ahol mezítláb is mernék lépni. Egy biztonságos út a boldogság felé. Mennek az ismertebbnél ismertebb dalok. Mindenki csak táncol, ugrál, ordít vagy szépséges hangon énekel. Alig lehet őket hallani, csak a tömeget, ahogy az egész természet újra és újra beleviszi a remegés különböző fokozataiba.

Ott állok én a közepén, és csak éneklek, és lépek egy kettőt. Gondolkozom, és próbálom kifűjni magam. Visszatérek, és megy újra és újra ez a folyamat, mígnem jön egy lassú, híres dal. Ilyenkor indulnak általában a szinglik pihenni, a párok vagy leendő párok pedig egymás lelkivilágában töltik az idejüket. Valahogy mégis úgy érzem, hogy nekem maradnom kell, hiába egyedül jöttem. Valahol ott az az ember, akivel lassúznom kell. Akit csak úgy átölelhetek. Akivel a tenyerünk összeér. Akivel arra a pár percre egy a testünk. Azzal lenni, akinek olyan gyors a szívdobogása, hogy elgondolkozok, miért is. Elgondolkodtat a személy és a személyisége, de nem úgy, mint egy matek feladat, hanem mint az élet nagy kérdése. Nem úgy ér hozzám, mint bárki. Finomabban. Nem úgy néz a szemembe, mint bárki. Erőteljesebben és belelátóan. Nem úgy szagolja meg az illatom ölelés közben, mint bárki. Sokáig, hogy megjegyyezze. És nem a parfümömet, hanem az én illatomra kíváncsi. Közben lépkedünk. A lépéseink is azonosak. Körbe-körbe lépkedünk egymás tengelye körül. Olyan nyugtató. Néha megpördít és hirtelen visszahúz, hogy megmaradjon az egyensúly. Ekkor beleremeg a gyomrom. És mosolyogva rám tekint. Tudja, mi történt bennem. Kiolvassa a szememből. Vége a táncnak.

Rátekintek, a kezeimet elengedi, lesétál a parkettről, és kimegy a friss levegőre... Követem, mert cikázik miatta a gondolatom. Ő az???

Jenei Petra: Életképek a Lévay életéből

Hazánk a Lévay,
Hol mindig történik valami.
A nyomott hangulat csak falatnyi,
bár, a menzasort néha el lehetne oszlatni.

Dolgozatok nincsenek sokszor,
Csak egy héten úgy 36-szor.
Kémiából roppant fontos elem a foszfor,
irodalomból pedig el ne tántorodj az eposztól!

„Kórus, minden más!”
Ezt egy új diák is tudja, nem vitás.
Na meg aztán ott a Lámpás,
Hol „Isten, minden más!”

Melyik teremben leszünk?
Ma is a büfében eszünk?
Tessin két kör futás után is simán elesünk,
„Itt a vége a szenvedésnek” ebben hiszünk.

Hol a számológépem?
Azt hiszem, nekem most lesz végem.
A füzetemet elő sem szedtem már régen,
ne, csak dolgozatot ne, kérem!

„Ich bin Petra.”
Na várjunk, ez német vagy perzsa?
Olyan tarka nyelv ez, mint a zebra,
de tudásom nem rossz, csupán olyan, mint egy haldokló gyertya.

És mi a helyzet az angollal?
Hogy ízlik az angol hal?
A „happier”-t nehogy leírd ipszilonnal!
Ha valami nem megy, beszéljess el egy nyelvi lexikonnal.

Fizikából mi is az az erő?
Próbálja meg elfelejteni az, ki vakmerő!
Aki ebből ötös, az bizonyára menő,
szerintem őt is elnyelte a gravitációs mező.

Földrajz jön, mit mindenki most realizál,
Igen, a gyűrődés és a vetődés remekül humorizál.
A sasbérc elengedhetetlen az utóbbinál,
de ne aggódj, tanárnő sokat humorizál.

Kétségeid ne legyenek, az élet itt pörög,
a diáksereg mindig nyüzsög.
Sokszor a sulis együtt röhög,
kivéve, ha felettünk a dolgozatos ég dörög.

Eszlári Melinda verse

Engedj szabadon
Hogy birtokolhass
Mondd, hogy
Élhetnék nélküled
Ennek hallatán majd
Hiányodban meghalok
Mutasd meg
A tőled elvezető utat
Ezután rettegek majd
Irányba lépni
Adj rám kabátot
Mikor kilépek ajtódon
És én majd mindig
Hozzad térek haza
Hagyd csodáljak
Más szemeket
Meztelen testeket
Az aranyalmát majd
Úgyis neked szánom
A legszebbnek
Láncolj magadhoz
De úgy csináld
Ne tudjak róla



Kónyai Máté képei

Visnyovszky Csenge interjúsorozata a 2021-es diákigazgató-választási kampány jelöltjeivel:

A 11.-es jelöltekkel készítettem interjút a 2021-es kampányról. Szeretném megköszönni nekik, hogy őszintén válaszoltak a kérdéseimre, és megosztották velem és többi diáktársammal ezeket az információkat.

Elsőként a 11.A jelöltjével, Hörcsik Henrikkal, jelenlegi diákigazgatónkkal készült interjúmat osztom meg veletek:

Hogyan lettél jelölt?

Tartottunk egy szavazást az osztályban, hogy ki vállalná be a jelöltséget. Nem sok ember vállalta volna, körülbelül 2-3, köztük én is. Egy második szavazáson végül én kaptam a legtöbb szavazatot, rám esett a választás.

Mi az, amire büszke vagy magaddal kapcsolatban?

Arra, hogy végig csináltam a kampányt, mert nem volt egyszerű. Fokozatosan megszoktam, hogy sok ember előtt kell beszélnem, hogy figyelnek stb. Örülök neki, hogy jól sikerült, mert megérte a fáradozást és időt, amit beletettünk az osztállyal.

Milyen érzés volt a kampány?

Nem izgultam nagyon, mert többször voltak már életem során megmérettetések, amikkel szembe kellett nézmem. Én egy jó élménynek könyvelem el a kampányt, nagyon élveztem és szerintem jobb nem is lehetett volna.

Hogyan választottatok témát a filmekhez?

Én kilencedikben érkeztem ehhez az osztályhoz, úgy tudom, hogy akkor már bőven voltak ötletek. Ami érdekes, hogy ez a téma egyáltalán nem volt azok között, amiket megbeszéltek, mivel ez egy viszonylag friss sorozat. Több előadást hallgattunk meg osztályfőnöki órákon, amikkel a többiek bemutatták az ötleteiket. Ezek után egy szavazáson döntöttük el véglegesen a témát.

Mennyi ideig tartott megszervezni és leforgatni a filmet?

Nem volt kis energia, az biztos. Magunknak vettük fel a filmet, és kaptunk kamerás megvágási segítséget az iskolától. Nehéz volt természetesen összeegyeztetni mindenkivel az időpontokat, de végül csak sikerült.

Mi alapján választottatok a dalokat?

Sokan vannak az osztályban, akik tudnak hangszeren játszani, ezért már a dal megválasztása előtt is biztosak voltunk abban, hogy élő zenét fogunk alkalmazni. Az indulónk szerintem adta magát, hiszen szerepelt a sorozatban is.

Milyen volt az osztályban a hangulat a kampány előkészületei alatt és a kampány napján?

Nagyon kevés konfliktus volt az előkészületek alatt. Inkább utána voltak kisebb összezörrenések, de ezek már mind megoldódtak. A hangulat egyértelműen jó volt végig. Mindenkin láttam, hogy tökre élvezi, teljesen benne van, segít, ahol tud.

Kik támogattak, kik álltak mögötted?

A barátnőm, barátok, osztálytársak, család. Illetve volt sok rokon, ismerős, akiknek elújságtuk, hogy mi is ez a kampány, ők is biztattak és támogattak.

Hogyan oldottátok meg a zöldkampányt?

Nagyon sok ötletünk volt ezzel kapcsolatban, amiből a legtöbbet meg is valósítottuk. A pólóink környezetbarát anyagból készültek, a lufik pedig lebomló anyagból voltak. A matricákat nyomdával váltottuk fel, ami sokkal kevesebb szennyezéssel jár.

Mit üzennél a „jövőbeli kampányolóknak”?

Azt, hogy készüljenek fel, mert lehetnek nehézségek, de nagyon fontos, hogy élvezzék, és ne görcsöljenek rá arra, hogy „huhh, kampány, ezt most nagyon oda kell tenni!”. Az a lényeg, hogy jól érezzék magukat és legyen egy ilyen csodás dologban részük 11.-ben.

Milyen érzés diákigazgatónak lenni?

Érdekes, mert jóban vagyok az előző diákigazgatóval. Mindig mikor vele beszélgettem, akkor hihetetlen volt, hogy ő a diákigazgató, és most, hogy én vagyok az, teljesen más. Úgy érzem, hogy nem vagyok ettől több, nem vagyok más ember, legfeljebb fejlődtem, de azt is azért, mert végig csináltuk a kampányt az osztállyal.

Milyen feladataid vannak most diákigazgatóként?

A diáknapokban szereplő feladatokat mindet teljesíteni fogom, szerintem. Tavaly például Mikulást nem láthattunk, pedig az nagy buli szerintem. Szóval valószínűleg a Mikulás az én leszek ebben az évben. Fontosabb feladatomban lesz majd, hogy szerepelnem kell jövőre a kampányfilmekben. Amit a legjobban várok viszont, az a jövő évi kampány jelöltpárba, amit mi, a 11.A bonyolítunk majd le. Azt nagyon várjuk, már most tudom, hogy vicces lesz. :)

Másodszor a 11.B jelöltjének, Szűcs Bencének tettem fel a kérdéseket. Beszélgetésünk eredménye képpen született interjúmat szeretném veletek megosztani:

Hogyan lettél jelölt?

Nem volt olyan bonyolult, egy forms-os szavazással döntöttük el. Az osztálytársaim úgy gondolták, hogy alkalmas vagyok erre a feladatra, a humorom és a nyíltabb természetem miatt.

Mi az, amire büszke vagy magaddal kapcsolatban?

Én maradok a kampánynál, és azt mondanám, hogy a tánra vagyok a legbüszkébb. Szerintem az osztály és a magam nevében is beszélhetek. Nem adtuk fel, próbáltunk, mindenki ott volt. Erre szerintem büszkék lehetünk.

Milyen érzés volt a kampány?

Természetesen izgultam, de miután megszólaltam és mindenki elcsendesedett, onnantól már csak mondtam, amit gondoltam, és élveztem az egészet.

Hogyan választottatok témát a filmekhez?

Ez volt az egyik legnehezebb döntés szerintem. Én találtam ki ezt a „Reszketek betörők” -témát. Nézegettem az ismertebb filmeket, és ez szembe jött velem. Tudtam, hogy ezt még semelyik osztály sem csinálta, szóval felvettem az osztálytársaimnak az ötletet és mindenkinek tetszett.

Mennyi ideig tartott megszervezni és leforgatni a filmet?

Nyáron kezdtük el írni a forgatókönyvet. A forgatás sokkal egyszerűbb volt, mint hittem. Nem emlékszem pontosan, hogy mennyi idő volt, de nagyon igyekeztünk és készen lettünk vele a kitűzött időre, szóval ez a lényeg.

Hogyan választottatok ki a zenéiteket?

A tánchoz a zenéket a tánctanár választotta leginkább. A kampánytánchoz pedig az osztállyal közösen döntöttük el, hogy melyik számok passzolnának. :)

Milyen volt az osztályban a hangulat az előkészületek alatt és a kampány napján?

Ez az egész elég nehezen indult nálunk az osztályban, de a végére már mindenki teljesen benne volt, csinálta a dolgát és élvezte szerintem.

Kik támogattak, kik álltak mögötted?

A családom, a testvérem, aki ide járt, nagyon sokat segítettek. A barátnőmnek is sokat köszönhetek. Akiket még kiemelnék, az a két kampányfőnököm, ők végig mellettem álltak és támogattak, csak úgy, mint az osztályom.

Hogyan oldottátok meg a zöldkampányt?

Az egyik dolog a reklám a filmünkben, amibe Igazgató urat is bevontuk, hogy a szemetet szelektíven kell gyűjteni. A másik pedig, hogy a lángos sütéséhez felhasznált olajat egy benzinkútnak ajánlottuk fel.

Mit üzenél a „jövőbeli kampányolóknak”?

Hogy az eleje mindenképpen nehéz lesz, de nem szabad feladni, akármilyen nehéz is a helyzet, gondoljunk a célra és az vezessen bennünket.

Hogy érezted magad a kampány után?

Nyilván nagyon csalódott és szomorú voltam. Egy-két hétnek el kellett telni, hogy feldolgozzam és rájőjjek, hogy nem minden a győzelem. Nekünk az osztályban mindig voltak viták, de ez a kampány nagyon összehozott minket.

Változott-e a kampánnyal valami az életedben?

Szerintem az, hogy a sok ember előtti beszéd hatására nőtt az önbizalmam.

Megtudtál-e magadról valami újat a kampány alatt?

Azt már eleve tudtam, hogy elég erős önbizalmam van, de büszke vagyok arra, hogy végig tudtam csinálni és nem törtem össze a súly alatt, ami a vállaimon volt.

Következő beszélgetőtársam a 11.C jelöltje, Monyók János volt. Vele készült interjúmat szeretném megosztani veletek:

Hogyan lettél jelölt?

Jelentkeztem, és rám esett a választásuk, az osztály úgy gondolta, hogy alkalmas vagyok rá. Könnyen kijövök mindenkivel, ami egy jelölt esetében előnyös. :)

Mi az, amire büszke vagy magaddal kapcsolatban?

Arra vagyok büszke, hogy szinte bárkivel, és tényleg bármiről el tudok beszélgetni.

Milyen érzés volt a kampány?

Nagyon jó volt, én nagyon örültem annak, hogy kampányolhattunk. Természetesen rengeteg stresszel járt, de ez szerintem természetes.

Hogyan választottatok témát a filmetekhez?

Először arról volt szó, hogy a témánk az lesz, hogy nem csinálunk kampányt, mert nem érdekli az osztályt, és erről fog szólni a filmünk is. Aztán ebből végül arra jutottunk, hogy a Másnaposok bulizós részét fogjuk a filmben „megjeleníteni”.

Mennyi ideig tartott megszervezni és leforgatni a filmet?

Nem volt olyan sok idő, mégis sok munkát vett igénybe. Körülbelül egy hónap alatt forgattuk le az egészet.

Hogyan választottátok ki a zenéiteket?

Egy két fő ember volt, aki kiválasztotta a zenéinket, ők együtt dolgoztak a dalszöveg íróinkkal.

Milyen volt az osztályban a hangulat a kampány előkészületei alatt és a kampány napján?

Az előkészületek alatt elég laza volt a hangulat, senki sem volt rágörcsölve a dologra. A kampány napján kicsit feszültebbek voltunk, mindenki nagyon ideges volt, de a nagyobb konfliktusokat sikerült elkerülnünk.

Kik támogattak, kik álltak mögötted?

Az osztálytársaim és barátaim adtak nekem biztos érzelmi támaszt. A szüleim is nagyon örültek, hogy jelölt vagyok, és mindenben támogattak, amiben csak tudtak.

Hogyan oldottátok meg a zöldkampányt?

Ezt igazából az osztálytársaim szervezték meg. Az ő ötletük volt, hogy szerezzünk be lebomló lufikat, kannás vizet ilyesmiket. Szóval igazából ez az ő érdemük.

Mit üzennél a „jövőbeli kampányolóknak”?

Azt, hogy ne vegyék félvállról, de ne örüljenek bele a sok munkába. Ne görcsöljenek rá annyira a dolgokra, hanem inkább élvezzék az egészet.

Hogy érezted magad a kampány után?

Örültem... Még akkor is, ha nem mi nyertünk. A kampány nagyon jót tett az osztályközösségnek, összehozta az osztályt, mind közelebb kerültünk egymáshoz.

Változott-e a kampánnyal valami az életedben?

Igen, vannak dolgok, amik megváltoztak. Teljesen máshogy állok az osztályhoz, sokkal jobban megismertem az osztálytársaimat.

Megtudtál-e magadról valami újat a kampány alatt?

Igen. Azt hittem, hogy nagyon könnyen kezelem a stresszhelyzeteket, hogy emberek előtt kell beszélnem, mindenki néz, ilyesmi. Kiderült, hogy annyira nem viselem ezt jól, mint gondoltam, de ezen sokat sikerült javítanom a kampány alatt.

És végül, de nem utolsó sorban, a 11D jelöltjével, Garibay-Székely Erikkal készült interjúját osztom meg veletek:

Miért te lettél a jelölt, hogyan választottak meg?

A választás bonyolult volt. Én eredetileg nem a jelölt voltam, hanem az egyik kampányfőnök. Sajnos a jelöltünknek egészségügyi okok miatt le kellett mondania. Ezután tartottunk egy anonim szavazást. Rám szavaztak a legtöbben, így én lettem az új jelölt, és választottunk helyettem egy másik kampányfőnököt.

Mi az, amire büszke vagy magaddal kapcsolatban?

A filmben lévő munkámra, a filmre. Azon dolgoztam a legtöbbet. Igazából mindenben dolgoztam valamennyit, de magam részéről a filmmel vagyok a legelégedettebb. Nagyon vártam, hogy lássák a többiek, hogy lássa az egész iskola a filmet. Mikor kaptam visszajelzéseket, akkor nagyon boldog voltam.

Milyen érzés volt a kampány?

Előző nap nagyon izgultam mert még rengeteg problémát kellett megoldani. Viszont mire a többi osztály végzett a műsorával, amik nagyon jók voltak, azután már megnyugodtam. Láttam, hogy nem kell stresszelni. Nyilván izgultam, de mikorra lementek a műsorok, már minden rendben volt. Szóval végig jól éreztem magam, csak az eleje volt nagyon stresszes.

Hogyan választottatok témát a filmekhez?

Élég nehéz volt témát választani. Mi már 2020 októberében beszéltünk erről, már ekkor felvetődött a Dimenzió ötlete, a D betű miatt. Rengeteg ötlet volt természetesen. Amiben megegyeztünk az a rendőrös téma, ami ugye elég sablonos, és a dimenzióváltás lett a főirány, ezt a kettőt kellett ötvözni. Én írtam össze a történetet, hogy Zétény elrabolja Pablót, aki végül nem lett benne a filmben. (Van egy osztálytársam, aki hasonlít rá, de sajnos végig beteg volt, így nem tudtuk megoldani, hogy szerepeljen). Az alap koncepció már májusra megvolt. Az egész osztálynak bejött... aztán szeptemberben volt egy olyan gondolatunk, hogy újra kéne kezdeni az egészet, mert még nem volt meg a teljes forgatókönyv és mindenki nagyon stresszes volt. De végül megbeszéltük az egészet és ez maradt.

Mennyi ideig tartott megszervezni és leforgatni a filmet?

A forgatás nagyjából három hetet vett igénybe, maga az előkészület egy hónap volt, megpróbáltuk a legtöbbet kihozni belőle.

Mi alapján választottátok a zenéket?

A táncra mindenki beküldhetett egy számot, az alapján válogattuk ki a zenéket. A filmhez csak én és az operatőrünk válogattuk össze a számokat

Milyen volt az osztályban a hangulat a kampány előkészületei alatt és a kampány napján?

Feszült, fáradt, de nagyon élveztük. Emlékszem mikor Árpí megmutatta a félkész filmet, akkor nagyon megnyugodtunk. A tánc is nagyon jó volt, de nyilván voltak stresszes dolgok is az előkészületek alatt.

Kik támogattak, kik álltak mögötted?

A két legjobb barátom mindenben támogatott, az osztályfőnökömnek, Taskó Márta tanárnőnek nagyon sokat köszönhetek. Az osztályom, a kampányfőnökök, a szüleim és Szabó Kristóf, aki egy rokonom, mind mögöttem álltak, mikor szükségem volt rájuk, és mindenben segítettek, amiben csak tudtak.

Hogyan oldottátok meg a zöldkampányt?

Elektromos autót használtunk a forgatásokon, emellett mindenhol újrahasznosítható dolgokat használtunk fel. A gofrink is teljesen házi alapanyagokból készült.

Mit üzennél a „jövőbeli kampányolóknak”?

Azt, hogy ne ellenségként tekintetek egymásra, de ne féljetek vitatkozni. Nehéz lesz minden, de a nehézségek közepette figyeljetek egymásra is. És még egy jó tanács: duplázzátok meg a tervezett mennyiségeket mindenből. :)

Hogy éreztet magad a kampány után?

Megkönnyebbültem, nyilván szomorú is voltam. Kampány után az osztály eléggé ki volt bukva, én annyira nem, de ahogy láttam a többieket, én is rosszul éreztem magam. De ahogy telt az idő észrevettük, hogy nem az volt a lényeg, hogy győzzünk, hanem az, hogy megcsináltuk, kihoztuk magunkból a legjobbat, amit tudtunk és büszkék lehetünk magunkra.

Változott-e a kampánnyal valami az életedben?

Máshogy állok a dolgokhoz, a filmkészítésről is nagyon sokat tanultam. Sokkal könnyebben beszélek emberek előtt. Radikálisan igazából semmi sem változott, de kis részletekben igen, és nagyon sok új élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam.

Megtudtál-e magadról valami újat a kampány alatt?

Igen. Azt, hogy képes vagyok sok ember előtt beszélni, a végén már nem is izgultam. Emellett a teherbíró képességem is fejlődött, nem nyomott össze a súly a vállaimon, nem törtem össze.

Regények és ajánlások

Plaszko Lara: Another Level (regényrészlet)

6. rész – Az ördög szimfóniája

Emlékszem arra a napra, nehéz is lenne feledni, mikor egy őrült autós áthajtott a bicikli sávba. A kétkerekű kisiklott, én pedig egyenesen a bal vállamra zuhantam teljes testsúlyommal. Sírhattam, üvölthettem volna a fájdalomtól....de én csak nevettem. Ez volt az utolsó, amire emlékszem. Első emlékem a baleset után, hogy kicsiny szobám plafonját bámulom, s szinte szemeznék velem a fehéres jáde szerű billentyűk. Óvatosan felültem, minek érzésére éles fájdalom nyilallt bal vállamba. Édesanyám apró, ám gyors lépteit hallottam közeledni szobámnak ajtaja felé, s nem kellett sok, alakja is elém tárult.

Azonnal mellém guggolt, s óvó szavakkal illetett, de figyelmem nem tudta elvenni a hatalmas hangszerről. Szinte sokkosan, s megbabonázva néztem. Egyetlen fájdalomcsillapító sem használt, minden éjjel szenvedtem az alvással. De legjobban a zongora hiányzott. Hiányzott, hogy játsszak rajta, a hangja, a tapintása, az a poros, lakkos, fa illata.

Tudtam, megszólaltatni esélytelen, így csak odaültem a vörös zongoraszékre és puhán engedtem ujjaimat a jáde szerű billentyűkre. Hideg volt, de mégis árasztotta magából a melegséget. Sírva borultam rá, melyet a zongorajáték hiánya váltott ki. "Komolyan nem bírom tovább" makogtam sírva, törött vállamat szorítva, s a barna zongora, fehér billentyűire hullatva könnyeim. Összetörve éreztem magam, tudtam, hogy az életem szánalmas és még akkor nem is volt a legrosszabb.

Mint mentőöv a háborgó tengeren, úgy hallottam életemben először, selymesen kecsesítő hangját "Idióta, meg tudod csinálni!" Ilyen esetben más megijedt volna, ám engem megnyugtatott, s ez az ördögi ellentét enyhén rám hozta a hidegrázást.

Összetört voltam, s tanácstalan lélek a kétségbeesés csapdájába esve, de hangja mentőövként csapott le rám minden alkalommal. De még ekkor sem tudtam jelentőségét...

Azt hittem megtaláltam, hogy végre megérthetem majd, miért vált ki belőlem olyan érzelmeket, melyeket senki, azt reméltem, most, hogy hallottam mézédés hangját, majd segít megérteni mindent. Tudni akartam az igazat, mindennél jobban...

Orromat megtörölve bújtam vissza paplanom alá, s nyomott el az álom, mely addig ezernyi meghívásra sem akart eljönni hozzám. A zene anyyala elküldte hozzám, az én zenémnek anyyala, ki ott állt, akárcsak egy büszke királynő, a gyermekkori szobám sarkában. Mikor apám meghalt, anyámmal behoztuk a szobámba, hiszen úgyis csak én használom. Ő nem szerette hallani a zongorajátékom, mindig azt mondta rá, hogy ijesztő és benne rejlik az ördög szimfóniája, mely rettegéssel tölti el törékeny szívét. Mindig olyan pokolközelinek érezte, mintha a zongorajátékom nyitna egy átjárót az alvilágba, melyen szabadon járhatnak át gonosz szellemek, s démonok, melyek rontást hoznak rá. Mindig ezt szajkózta, s úgy vélte, minden alkalommal a házba idézem az ördögöt.

Stenger Kristóf: Legújabb kedvenc regényem - lehet a Tied is

A nagy Gatsby. Először majd 7 évvel ezelőtt került a kezem ügyébe ez a mű az utcánkban élő idős hölgy által. A teljesség igényével szeretnék élni, ezért el kell mondanom, hogy angolt tanultam nála, így történt, hogy első ízben angolul kezdtem el olvasni egy szótárral karöltve.

Természetesen az eltelt évek alatt – noha magyar nyelven – de kétszer elolvastam.

Scott Fitzgerald regénye nekem egy kimondhatatlan élmény volt, mert akármennyire igyekeztem, akárhogy vájtam magamat a sorok között, a mű végén mindig megmaradt egy kérdés: Mit is jelent az, hogy Gatsby?

Nézzünk úgy, mint az a bizonyos hirdetőtábla, a Doctor T. J. Eckleburg óriási szeme, mely a maga szürke ridegségével látja az embert. Nem ítélkezik. Nem rója az emberre a rosszat. Viszont zsigereiben átlátja, és a pusztá póreségében értékeli. Így mindenki egyenlő? Azt hiszem, a mű csodálatosságának esszenciája ebben rejlik, és valami módon a tanulság is ez.

Ha egyenként mikroszkóp alá vesszük a főbb szereplőket, mindenkiről elmondhatjuk, hogy valami bűne van: szeretőt tart, házasságot tör, pult alól árulja a szeszt s mi egy más. Persze, mindezek mellett legnagyobb színvonalúval igyekeznek létezni. Ringatni magukat valamiféle álomban. Egy olyan fajta álomban, ami megigazulást ad nekik, mely szentesíti tetteiket. Ugyanezt tesszük mi magunk is, mikor éjjelente – noha fogyókúrát tartunk – mégis megdézsmáljuk a Nutella készletet a kamrában, közben pedig azzal nyugtatjuk, vagyis, inkább ámítjuk magukat: „Megérdemeljük ezt, hiszen olyan sokat dolgoztunk ma is, és itthon is visszük a házat stb. stb...”

Gatsby számára Daisy a nemesítő indok. Hihetetlen, mennyi mindent képes megtenni azért, hogy megkísérelje azt az öt elmúlt évet kiradírozni. A nagy francia mintára épült kastély, a márványlépcsők, a sárga sport autó, a medence, a végtelen zöld pázsit, a pezsgőgőzbe burkolózó bulik, ahol fantasztikus érdekességek vigadoznak... Mind egy nőért és azért a misztikus Zöld fényért, mely az öböl túlsó feléről világít.

Mindig próbálunk magunk elé álmokat és célokat kitűzni, napirendeket és beosztásokat készítünk magunknak: 6 órakor kelés, munkálkodás estig, aztán hogy újra kezdhesük, elalszunk. „Így törjük a csapást, hajtjuk hajónkat előre, szembe az árral, hogy a végén mindig a múltba érkezzünk.” Életünk ezáltal olyan, mint egy spirál: visszatérünk oda, ahonnét lelkesedve indultunk, csak magasabb szinten. Megoldani a problémákat mindenki mással próbálja, valaki pusztán kilép belőlük, otthagyja a helyet, ami ahhoz köti. Mások, akiknek „szavaiban a pénz csörög”, visszahúzódnak pánccéltermeikbe, akárcsak egy Dagobert bácsi, és újra beárazzák a világukat.

Az értékek így pusztán mellkasra tűzhető formális kitüntetések egy görbe tükörben.

„Aki rosszul vezet, azzal csak addig nem történik baj, amíg nem akad össze egy másik rosszul vezetővel.” Mindenkinek lappang a személyiségében valami berögződött hiba, legyen ez az örökös hiúsága, a kapzsisága, mértéktelenség. Ám mindezek nem tehetnek kárt, amíg nem kapnak megfelelő táptalajt. Egy rossz társaság, melyhez csak a szerencsétlen körülmények összjátéka irányítja az egyént, képes feje tetejére állítani az ember életét. Kevés az olyan erős ember, aki ellen tud állni a tömeg vonzásának, és tudja azt mondani: Nem választom azt az irányt, mert tönkretesz. Miért nehéz ezt megtenni? Az ok egyszerű. Pontosan olyan, mint

amikor Daisy vezette a sárga autót, és menekült haza New York-ból. Az utcára rohanó nő elől zaklatottságában elrántja a kormányt, de utána visszarántja, és akaratán kívül halálra gázolja, mert a szemből jövő autót el akarja kerülni, akárcsak a hétköznapi társasági ember a heccelést. Így hát beáldoz életéből darabokat és elemeket.

Persze, a tragédia után Gatsby, mint az autó tulajdonosa, vállalja a következményeket. Sajnos, a való életben nincsenek ilyen hős lovagok, mindannyiunk önmagáért felelős. Sokszor viszont tényleg csak két rossz közül választhatunk.

A regény olyat ad az olvasónak, amit halottnak, vagyis inkább tovatűntnek vélt, egy ég közeli érintését, a legmerészebb álmainknak táptalajt. Viszont a másik oldalon ott van az egész tragikusság, a haláleset, a bűn, a mocskosság, a misztikus ködbe burkolózás. Így az egész egy groteszk csoda, mely nem engedi meg az olvasónak, hogy álmait megkérdőjelezze, sőt azt súgja, hogy „holnap még gyorsabban futunk, s a karunkat messzebbre tárjuk ki...” elérjük a jobbat, a szebbet, mint Gatsby azon az éjjelen azt a misztikus Zöld fényt.



Könyai Máté képei

Hitélet

„Jézus csapatában játszani a legnagyobb királyság.”

Tóth Lőrinc Ágoston interjúja Orosz Istvánnal, a Miskolc-Alsóvárosi Református Egyházközség lelkipásztorával

A Miskolc-Alsóvárosi Református Egyházközség fennállásának 60. évfordulója alkalmából készítettem interjút gyülekezetünk lelkesével, Orosz Istvánnal, akit a templom életének mindennapjairól, Istennel való személyes kapcsolatáról, valamint további terveiről is kérdeztem.

- Az elmúlt hétvégén, október 17-én, vasárnap tartott a gyülekezetünk hálaadó istentiszteletet a templomunk fennállásának 60. évfordulója alkalmából. Egy nagyon szép kerek évfordulóhoz érkeztünk, amit sok akadály nehezített az elmúlt hat évtizedben. Most mondhatni a fénykorát éli a közösség. István bácsi szerint ennek mi lehet a titka?

- Soli Deo Gloria, vagyis Egyedül Istené a dicsőség! A testvérek a vészterhes időkben is az Úrhoz fordultak imával, hogy áldja meg gyülekezetünket. Megmutatkozott, hogy az Isteni gondviselésnek, a HITnek és a szeretetnek mekkora összetartó ereje van.

- Hogyan telnek a hétköznapiak a templomban? Milyen érzés István bácsinak a közösség vezetőjeként tevékenykedni?

- Az Úrnak méltatlan bár, de elhívott szolgálaként egy életre szóló küldetésként élem meg Isten üzenetének közvetítését hétről hétre az emberek felé. Az úrnapi istentiszteleteken kívül minden szerdán bibliaköröket tartunk Kirok Eszter gyakorló lelkipásztor vezetésével, valamint, a városban egyedülállóan, minden hónap negyedik vasárnapján kisgyermekes istentisztelettel próbáljuk megszólítani a gyermeket nevelő szülőket, hogy bokros teendőik között szakítsanak időt az Úrral való kapcsolatukra is. Ezen kívül a telephelyünkhöz tartozó Szalay Sámuel Református Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában bevezettünk havi egy alkalmat, amikor az osztályfőnökök elhozzák egy úrnapi istentiszteletre osztályukat, ezzel is erősítve az intézmény református szellemét.

- István bácsi mikor fordult igazán az Istennek tetsző élet útjára? Hol volt a fordulópont?

- Viszonylag fiatalon szólított meg a Mindenható Igéje, de hosszú út vezetett el engem is idáig. Gyerekkoromban sok nehézségen mentem keresztül. Nem igazán találtam a helyemet a közösségben, pedig mindenáron be akartam illeszkedni. Ilyenkor imádságon keresztül találtam lelki vigaszt. Néhány év múlva rájöttem, hogy én nem másoknak, hanem Istennek és az Ő egyszülött fiának, Jézus Krisztusnak kell, hogy megfeleljek. Egy focis hasonlattal élve: nekem Jézus Krisztus kell, hogy a szövetségi kapitányom legyen, mert az Ő csapatában játszani a legnagyobb királyság.

- István bácsi igehirdetésein keresztül egy olyan embert ismertem meg, aki tényleg Istennel a szívében megy neki a legnagyobb kihívásoknak is. Nagyon erős HIT és akarat kell az akadályok leküzdéséhez. Mik a további tervei István bácsinak?

- Még nagyon sok tervet tartogat az Úr számunkra. Többek között tervezünk még tartani az elmúlt időszakban nagy sikert magáénak tudható, batyus szalonnasütéssel egybekötött zenés áhítatot, mellyel főként a fiatalságnak szeretnénk tolmácsolni a Bibliában megírt Igék üzenetét. A Szalay iskolában szeretnénk meghonosítani - a Lévay József Református Gimnázium és Diákotthonhoz hasonlóan - a hétfői hétkezdő istentiszteleteket, melyet szintén az 1. órában, a gyülekezetünk templomában tartanánk meg. Fontos számomra, hogy az iskolában elérjük azt, hogy a református értékrenden alapuló, életre nevelő, szeretetteljes légkört biztosítsunk a diákok számára.

- Sok erőt és áldást kívánok István bácsinak e nagyszerű tervek megvalósításához! Köszönöm a beszélgetést!

- Én is nagyon szépen köszönöm! Isten áldjon!

Köszönjük a megtisztelő figyelmet!